

Et to siders spørreskjema (se vedlegg) ble utdelt og besvart i detalj av de fleste studentene som aktivt deltok i undervisningen. Det er betydelig variasjoner i svarene, men visse konklusjoner synes opplagte. Variasjonen viser at alle deler ble tatt godt i mot av noen av studentene, men få studenter var fornøyd med alle kursets fem moduler og sammenvevingen av disse, dvs. modulene er trolig noe for sprikende slik de fremstår pr. idag.

Studentene sier at kurset er interessant, at de lar seg engasjere, men at innhold og undervisningsform har visse svakheter som påvirker læringsutbyttet. Pensum som sådant oppfattes overordnet sett som passe i omfang. Det er en svakhet at skriftlig materiell hentes fra flere kilder, og at noe av materialet har blitt utdelt nær opp til undervisning. Et helhetlig kompendium etterlyses. På samme vis etterlyses en mer tydelig rød tråd i kurset. Dette er forståelig siden kurset er bygd opp av fem selvstående moduler. Vi har i 2017 gjort endringer (relativt til 2016) basert på diskusjoner på lærermøte, nettopp for å få en bedre rød tråd og for at temaer skal bygge på hverandre. Trolig har man ikke lyktes så godt man håpet på med disse endringene. I 2017 ble siste del, reaktivitet, ganske amputert pga. feriedager i mai og tidlig eksamen, noe man ikke hadde tatt nok høyde for i fremdriftsplanen.

Seminarene har vært nyttige og viktige, men etter studentenes oppfatning burde seminarne hatt et større omfang og det ville vært meget nyttig for læringen. Seminarne/timene med modellering har forbedringspotensial. Her bør man trolig enten utvide antall slike timer, eller sy modellering også inn i forelesninger.

Trolig er det også en utfordring for kursets innhold og undervisning at man forutsetter visse forkunnskaper, og i andre sammenhenger unngår overlappende temaer, f.eks. mot MENA300 og krystallografi noe som gjør at strukturundervisningen blir mindre optimal enn den kunne vært. Studentene verdsetter bruk av strukturmodeller som supplement til modelleringen.